

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 24 mei 2023

Thema: Pasen in het dagelijks leven

[Aanhef \(blz. 12\): Wees hier aanwezig](#)

Inleiding

Welkom in deze viering in de traditie van Taizé. Vandaag is het de laatste week van de Paascyclus van dit jaar.

Daarom begin ik het avondgebed nog eenmaal met de woorden: CHRISTUS IS OPGESTAAN, Hij is waarlijk opgestaan!

Christus' Opstanding was een wonder. Zo'n groot wonder, dat géén van zijn apostelen het kon geloven totdat zij het zelf gezien hadden. Simon Petrus, Johannes en Thomas worden in het evangelie zelfs bij hun naam genoemd

vanwege hun begrijpelijke ongeloof (Markus hfst 16, vs 9-15; Matt hfst 28, vs 16; Johannes hfst 20, vs 1-8).

De getuigenis van de vrouwen aan het graf en van de Simon Petrus, Johannes en Thomas helpen ons te geloven in Jezus' opstanding.

Laten we beginnen met God prijzen om Zijn kruis en Zijn Opstanding.

[Lied nr. 4: Crucem tuam \(Uw heilig kruis\)](#)

Paradox

Christus heeft de dood overwonnen door te sterven, wat een paradox.

En Hij heeft niet alleen Zijn eigen dood vernietigd . . . maar ook ónze dood en doodsangst.

Welke rol speelt de vanzelfsprekende angst voor de dood in ons leven?

Waarom is het mysterie van Pasen zo groots?

Met de uitleg van de hedendaagse priester vader Meletios kunnen we na dit avondgebed nog blijer zijn met het Paasfeest.

Het Paasfeest dat in het voorjaar wordt gevierd en op iedere zondag herdacht wordt.

[Lied nr. 98: Paastroparion Christus is opgestaan uit de doden](#)

Uitschreeuwen

Omdat wij ons vaak machteloos voelen zijn we geneigd in stilte te lijden. Maar Christus lijdt niet in stilte.

In het Evangelie van Matteüs horen we Jezus in doodsangst schreeuwen zoals in Psalm 22: “Eli, Eli, lama sabachthani?” dat is: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?

Het gaat hier niet om de onnodige en wrede pijn.

Jezus klaagt niet dat Hij Zijn werk niet kon voltooien.

Hij uitte geen angst over Zijn naderende sterven.

Hij schreeuwde vanuit het gevoel dat God Hem verlaten had.

[Lied nr. 10: Als alles duister is](#)

Doodsangst

Jezus schreeuwde deze verschrikkelijke woorden opdat niemand anders ze ooit weer zou hoeven te schreeuwen.

Door Zijn opstanding veranderde Hij de loop van de geschiedenis.

De fysieke dood is nog steeds onder ons, maar we weten nu dat de dood geen scheiding van God kan zijn.

Dankzij Jezus mogen we onze angst voor dood en verlatenheid loslaten.

We hoeven niet langer bang te zijn dat we van God zijn afgesneden.

Nooit.

[Lied nr. 142: Op U vertrouw ik](#)

Stilte

Voorbeden met als [acclamatie nr. 138: Gospodi pomilui](#)

- Genadevolle God, open onze harten, en de harten van allen die U zoeken, van allen die U nog niet zoeken, van allen die U kennen en voor allen die U aanroepen zonder U te kennen.

Laat ons zingend bidden...

- God van liefde, versterk onze hoop en onze kracht om een weg te vinden uit de problemen die we ervaren.

Laat ons zingend bidden...

- (eigen voorbede)

...

Laat ons zingend bidden...

Onze Vader elk in zijn eigen woorden.

Onze Vader, die in de hemelen zijt,

Uw Naam worde geheiligd,

Uw koninkrijk kome,

Uw wil geschiede gelijk in de hemel alzo ook op de aarde.

Geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schulden

gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.

En leid ons niet in verzoeking maar verlos ons van den boze.

Want van U is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in eeuwigheid.

Amen.

[Lied nr. 96: Christus, uw geest woont in ons \(Kristus din Ande\)](#)

[Lied nr. 41: Jubilate caeli, jubilate mundi](#)

(Juich, hemel en aarde, Jezus Christus is waarlijk opgestaan)

Avondgroet

Hoe vinden we troost en hoop in al deze woorden?

Dankzij Jezus staat alle leven in een nieuw licht. Wij mogen leven met hoop op opstanding en genade. Wij kunnen troost vinden en troost bieden in deze kring waar we naar elkaar omzien.

En we mogen vertrouwen op God, die ons draagt.

Ik sluit af met een beroemd gedicht:

*Ik droomde eens en zie
ik liep aan 't strand bij lage tij.
Ik was daar niet alleen,
want ook de Heer liep aan mijn zij.*

*We liepen samen het leven door,
en lieten in het zand,
een spoor van stappen; twee aan twee,
de Heer liep aan mijn hand.*

*Ik stopte en keek achter mij,
en zag mijn levensloop,
in tijden van geluk en vreugde,
van diepe smart en hoop.*

*Maar als ik het spoor goed bekeek,
zag ik langs heel de baan,
daar waar het juist het moeilijkst was,
maar één paar stappen staan.*

*Ik zei toen "Heer waarom dan toch?
Juist toen ik U nodig had,
juist toen ik zelf geen uitkomst zag,
op het zwaarste deel van mijn pad.."*

*De Heer keek toen vol liefde mij aan,
en antwoordde op mijn vragen;
"Mijn lieve kind, toen het moeilijk was,
toen heb ik jou gedragen..."*

[Slotlied nr. 124: Licht dat terugkomt](#)

Kijk ook eens op www.taizedeventer.nl